

- że pomimo braku, w skierowanym do zgłaszającego powiadomieniu, wskazania trzymiesięcznego terminu, w jakim dowód prawidłowej realizacji procedury lub miejsce, w którym naruszenie lub nieprawidłowość faktycznie nastąpiły, muszą zostać przekazane do urzędu wyjścia zgodnie z wymogami organów celnych, sąd może uznać, w świetle okoliczności faktycznych, które mogą uzasadnić taką decyzję, iż powiadomienie niezawierające wskazania trzymiesięcznego terminu spełniło jednak cel, w którym wydany został omawiany przepis;
- czy też że skierowane do zgłaszającego powiadomienie musi koniecznie zawierać wskazanie trzymiesięcznego terminu, w jakim dowód prawidłowej realizacji procedury lub miejsce, w którym naruszenie lub nieprawidłowość faktycznie nastąpiły, muszą zostać przekazane do urzędu wyjścia zgodnie z wymogami organów celnych i że w związku z tym właściwy organ może przystąpić do pokrycia długu celnego dopiero po wyraźnym wskazaniu zgłaszającemu, iż dysponuje on trzymiesięcznym terminem na przedstawienie żadanego dowodu i po tym, jak dowód ten nie zostanie dostarczony?”

(¹) Dz.U. L 107, str. 1

(²) Dz.U. L 137, str. 21

(³) Dz.U. L 262, str. 1

(⁴) Dz.U. L 132, str. 1

Skarga wniesiona w dniu 22 listopada 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-413/05)

(2006/C 22/16)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 22 listopada 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez K. Simonssona i C. Loggiego, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Republice Włoskiej.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zasto-

sowania się do dyrektywy 2002/84/WE (¹) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 listopada 2002 r. zmieniającej dyrektywę w sprawie bezpieczeństwa na morzu i zapobiegania zanieczyszczeniu morza przez statki, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 13 tej dyrektywy.

- 2) obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy do krajowego porządku prawnego upłynął w dniu 23 listopada 2003 r.

(¹) Dz.U. L 324 z 29.11.2002, str. 53.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Verwaltungsgerichtshof z dnia 22 listopada 2005 r. w sprawie Tele2 UTA Telecommunication GmbH przeciwko Telekom-Control-Kommission

(Sprawa C-426/05)

(2006/C 22/17)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 1 grudnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Verwaltungsgerichtshof (Niemcy) z dnia 22 listopada 2005 r. w sprawie Tele2 UTA Telecommunication GmbH przeciwko Telekom-Control-Kommission.

Verwaltungsgerichtshof zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

1. Czy art. 4 i 16 dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) (¹) należy interpretować w ten sposób, że przez strony „których dotyczy postępowanie” lub „zaangażowane w postępowanie” należy rozumieć również przedsiębiorstwa konkurencyjne obecne na odnośnym rynku, w stosunku do których nie nałożono, nie utrzymano lub nie zmieniono specyficznych wymogów w ramach procedury analizy rynku?